

Dato: 17. september 2013
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Niels Henrik Larsen
Sagsnr.: 2013-801-0013
Dok.: 874923

Forslag
til

Lov om ændring af færdselsloven
(Forhøjelse af afgiften for overtrædelse af parkeringsregler til særlig gene
for personer med handicap m.v.)

§ 1

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1055 af 9. november 2012, som
senest ændret ved lov nr. 631 af 12. juni 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 121, stk. 5, indsættes efter 1. pkt.:

»Afgiften udgør dog 1.020 kr., hvis der er tale om

- 1) parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom i strid
med § 29, stk. 3, nr. 2,
- 2) parkering uden brug af parkeringskort for personer med
handicap på parkeringsplads, der efter § 92, stk. 1, nr. 1, er
reserveret til generel anvendelse for personer med handicap,
eller
- 3) parkering på en parkeringsplads, der efter § 92, stk. 3, er
reserveret til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes
af en person med handicap, med et andet køretøj.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. april 2014.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund
2. Gældende ret
  - 2.1. Parkering
  - 2.2. Parkeringsafgifter
  - 2.3. Parkering for personer med handicap
    - 2.3.1. Færdselslovens § 88 a
    - 2.3.2. Parkeringskort til personer med handicap
    - 2.3.3. Færdselslovens § 92, stk. 3
    - 2.3.4. Håndhævelse
3. Justitsministeriets overvejelser
  - 3.1. Skærpet reaktion
  - 3.2. Særligt reserveret parkeringsplads, jf. § 92, stk. 3
  - 3.3. Institutions-parkeringskort
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder, organisationer mv.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Formålet med lovforslaget er navnlig at skærpe reaktionen over for folk, der overtræder reglerne om parkering i tilfælde, hvor den uretmæssige parkering er til særlig gene for en nærmere gruppe trafikanter, herunder navnlig hvor der er tale om uretmæssig parkering på parkeringspladser reserveret til brug for personer med handicap.

Parkering på pladser, der er forbeholdt handicappede, er således efter regeringens opfattelse udtryk for en manglende respekt for de medborgere, som f.eks. på grund af gangbesvær bl.a. har et særligt parkeringsbehov. Ligeledes kan parkering foran andres ind- og udkørsel være til stor gene for de personer, der gør brug af ind- og udkørslen til at komme til og fra deres ejendom eller arbejdsplads mv.

Med lovforslaget foreslås på den baggrund en fordobling af afgiften for overtrædelse af de særlige regler om handicapparkering og om parkering foran ind- og udkørsel.

2. Gældende ret

2.1. Parkering

Færdselslovens §§ 28-31 indeholder almindelige regler om standsning og parkering. Det er herunder i § 29, stk. 3, nr. 2, fastsat, at parkering ikke må ske ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom eller i øvrigt således, at kørsel til eller fra ejendom væsentligt vanskeliggøres.

Efter bestemmelsen i færdselsloven § 92, stk. 1, nr. 1, kan vejbestyrelsen for en offentlig vej – og kommunalbestyrelsen som vejmyndighed for en privat fællesvej omfattet af afsnit III i lov om private fællesveje, jf. lovens § 3, stk. 1 og 2 – med samtykke fra politiet træffe færdselsmæssige bestemmelser, som indvirker på vejens udnyttelse og indretning, herunder bestemmelser om standsning og parkering.

Efter bestemmelsen i færdselslovens § 92, stk. 3, kan vejbestyrelsen og vejmyndigheden, når særligt tungtvejende hensyn taler herfor, efter stk. 1 træffe bestemmelse om, at en parkeringsplads skal reserveres til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap. Der henvises om denne bestemmelse til pkt. 2.3.3 nedenfor.

2.2. Parkeringsafgifter

Regler om standsnings- og parkeringsafgifter fremgår af færdselslovens § 121.

Det følger således af færdselslovens § 121, stk. 1, nr. 4, at politiet kan pålægge en afgift for overtrædelse af en række af færdselslovens regler om standsning og parkering, herunder færdselslovens § 29, stk. 3, nr. 2, for så vidt angår parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom.

Der er således ikke mulighed for at pålægge en afgift for overtrædelse af den del af bestemmelsen i færdselslovens § 29, stk. 3, nr. 2, der fastslår, at parkering ikke i øvrigt må ske således, at kørsel til eller fra ejendom væsentligt vanskeliggøres. En sådan parkering vil dog efter omstændigheder-

ne også kunne udgøre en overtrædelse af andre parkeringsregler, der vil kunne føre til, at der pålægges parkanten en afgift.

Det er desuden i § 121, stk. 1, nr. 8, fastsat, at politiet kan pålægge en afgift for overtrædelse af bestemmelser om standsning og parkering fastsat i medfør af færdselslovens § 92, stk. 1, nr. 1, og § 92, stk. 3.

Afgiften udgør 510 kr., jf. færdselslovens § 121, stk. 5.

Det følger af færdselslovens § 122 a, stk. 1, at justitsministeren kan bestemme, at kontrollen med overholdelse af bestemmelserne i § 121, stk. 1, helt eller delvist overlades til kommunalbestyrelsen. Det følger af § 122 a, stk. 4, at justitsministeren fastsætter nærmere regler om den kommunale parkeringskontrols virksomhed. Der kan i den forbindelse henvises til bekendtgørelse nr. 972 af 17. oktober 2005 om kommunal parkeringskontrol.

2.3. Parkering for personer med handicap

2.3.1. Færdselslovens § 88 a

Det følger af færdselslovens § 88 a, stk. 1, at justitsministeren og transportministeren for at imødekomme særlige behov for personer med handicap kan dispensere fra reglerne i færdselslovens kapitel 1-14, når det findes færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler, der helt eller delvist fritager personer med handicap for at efterkomme bestemmelser om parkering og standsning fastsat i medfør af lovens § 92, stk. 1, nr. 1.

Administrationen af de regler, der er fastsat efter § 88 a, stk. 1, om fritagelse af visse personer med handicap for at efterkomme bestemmelser om parkering og standsning kan i medfør af § 88 a, stk. 2, henlægges til en privat organisation. Justitsministeren kan i forbindelse hermed fastsætte nærmere regler om klageadgang og betaling for organisationens udstedelse af tilladelser samt i øvrigt fastsætte regler for organisationens virksomhed i forbindelse med administrationen af opgaverne. Denne bemyndigelse er udmøntet ved, at administrationen af ordningen vedrørende parkeringskort til handicappede er henlagt til Danske Handicaporganisationers Brugerservice, jf. nærmere under pkt. 2.3.2 nedenfor.

2.3.2. Parkeringskort til personer med handicap

Reglerne om parkeringskort for personer med handicap fremgår af bekendtgørelse nr. 661 af 11. juni 2010, der er udstedt med hjemmel i bl.a. færdselslovens § 88 a.

Et parkeringskort omfattet af denne bekendtgørelse er et særligt kort, der udstedes til visse personer med handicap som dokumentation for, at indehaveren er omfattet af en række nærmere opregnede parkeringslempelser.

Bekendtgørelsen er udarbejdet i overensstemmelse med Rådets henstilling af 4. juni 1998 om parkeringskort for mennesker med handicap (98/376/EF), hvorefter parkeringskort bør udstedes personligt til personen med handicap og kunne bruges i ethvert køretøj, som den pågældende anvender.

Det er i § 6 i bekendtgørelse om parkeringskort for personer med handicaps nærmere fastsat, hvilken persongruppe som kan få udstedt og fornyet et parkeringskort for handicappede.

Det følger af bekendtgørelsens § 7, at et parkeringskort kun må anvendes i forbindelse med befordring af indehaveren af parkeringskortet, og at kortet ikke må overdrages til andre.

Når et parkeringskort anvendes, skal det være anbragt inden for forruden med kortets forside klart synlig for kontrol, jf. bekendtgørelsens § 10.

De arealer, der reserveret til parkering med tavlen E 33 (almindeligt, blå P-skilt), kan suppleres med undertavlen E 23 (Blåt skilt med kørestol), hvorefter de kun må benyttes til standsning og parkering af køretøjer, der har en i medfør af færdselslovens § 88a udstedt tilladelse, jf. § 23 i bekendtgørelse nr. 802 af 4. juli 2012 om vejafmærkning.

Endvidere fremgår der minimumsdimensioner for en parkeringsbås til en handicappet af bekendtgørelse nr. 801 af 4. juli 2012 om anvendelse af vejafmærkning § 188, stk. 2.

Endelig følger det af bekendtgørelse nr. 802 af 4. juli 2012 om vejafmærkning § 56 (T 33) blandt andet, at hvis en parkeringsbås er forsynet med et invalidesymbol (V 23 Invalidesymbol), angiver dette, at den kun må benyttes til standsning og parkering af køretøjer, der er forsynet med en i medfør af færdselslovens § 88 a udstedt tilladelse. En sådan tilladelse er det ovennævnte parkeringskort for personer med handicap.

Afgørelse i sager om ansøgning om udstedelse eller fornyelse af parkeringskort træffes af Danske Handicaporganisationers Brugerservice med klageadgang til Rigspolitiet.

2.3.3. Færdselslovens § 92, stk. 3

Det følger af færdselslovens § 92, stk. 3, at når særligt tungtvejende hensyn taler herfor, kan vejbestyrelsen og vejmyndigheden efter stk. 1 træffe bestemmelse om, at en parkeringsplads skal reserveres til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 1565 af 20. december 2006 om ændring af færdselsloven og pasloven. Det fremgår af forarbejderne til lovændringen (lovforslag nr. L 71, Folketinget 2006-07, bemærkningerne til § 1, nr. 5), at det navnlig vil kunne være relevant at etablere individuelle handicapparkeringspladser med henblik på at sikre, at personer med svære handicap kan parkere tæt på bopæl og arbejdsplads eller lignende.

2.3.4. Håndhævelse

Overtrædelser af standsnings- og parkeringsbestemmelserne, herunder ulovlig parkering på handicappladser, indgår i den løbende prioritering af politikredsens opgaver, men opgaven varetages overvejende af kommunerne på grundlag af reglerne i bekendtgørelse nr. 972 af 17. oktober 2005 om kommunal parkeringskontrol.

Afgifterne pålægges typisk efter en borgerhenvendelse i anledning af en konkret ulovlig parkering eller i forbindelse med den daglige patruljering, hvor politikredsene efter det oplyste generelt har fokus på uretmæssig parkering på p-pladser forbeholdt personer med handicap.

KL har oplyst, at kommunerne har et særligt fokus på problemet, og at vagterne generelt er meget opmærksomme på køretøjer, der er henstillet på en handicapplads. Såfremt en vagt har mistanke til, at der er tale om et falsk kort, bliver politiet kontaktet med henblik på konfiskation af kortet, hvorefter politiet tager stilling til, om der skal rejses tiltale for dokumentfalsk/bedrageri mv.

Nogle kommuner har derudover etableret et samarbejde med Danske Handicaporganisationer, hvor de får udleveret en liste over alle gyldige handicapkort i omløb. Såfremt en vagt støder på et ikke-gyldigt kort (f.eks. hvis

det er meldt stjålet/bortkommet mv), pålægges der en afgift for ulovlig parkering på en reserveret handicapplads.

I retspraksis er der pålagt en parkeringsafgift for parkering med invalidebil på den parkeringsplads, som var tildelt til køretøjet, jf. færdselslovens § 92, stk. 3, men hvor parkering var sket uden placering af parkeringskort for personer med handicap synligt i bilens forrude.

3. Justitsministeriets overvejelser

3.1. Skærpet reaktion

3.1.1. Personer med handicap kan have et helt særligt behov for at kunne parkere nemt og tæt ved eksempelvis deres bolig, offentlige institutioner, hospitaler, stationer og indkøbsmuligheder.

Der er derfor i færdselslovgivningen allerede en række muligheder for, at der kan tages særligt hensyn til denne gruppe trafikanter.

Det er imidlertid oplevelsen, at der sker et misbrug af parkering på parkeringspladser reserveret til personer med handicap, der foretages af personer, der ikke selv er handicappede. Dette er til stor gene for en persongruppe, der i forvejen ofte oplever at have en mere besværlig hverdag end andre.

Parkering på pladser, der er forbeholdt handicappede, er samtidig udtryk for en manglende respekt for de medborgere, som f.eks. på grund af gangbesvær har et særligt parkeringsbehov.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at der er behov for at ændre færdselsloven for yderligere at beskytte det særlige behov for let tilgængelige parkeringsmuligheder for handicappede personer.

Justitsministeriet foreslår nærmere, at parkering på en parkeringsplads reserveret til personer med handicap fremover pålægges en forhøjet afgift svarende til det dobbelte af normalafgiften.

Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at det normalt må anses for åbenbart objektivt konstaterbart for den enkelte, når man parkerer på en reserveret parkeringsplads, idet parkeringspladsen er tydeligt afmærket og skiltet i henhold til reglerne herom i vejafmærkningsbekendtgørelsen. Den pågældende må således normalt antages at være klar over, at vedkommen-

de parkerer ulovligt på en parkeringsplads, der er forbeholdt personer med et særligt behov.

3.1.2. Justitsministeriet finder, at der også kan være anledning til at skærpe reaktionen i forhold til parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom.

Også i sådanne tilfælde er der efter Justitsministeriets opfattelse tale om en handling, hvor vedkommende klart og normalt som udgangspunkt bevidst må anses for at have tilsidesat hensynet til den gruppe af personer, der måtte have behov for at anvende ind- og udkørsel fra en ejendom.

Justitsministeriet foreslår på den baggrund nærmere, at parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom fremover ligeledes pålægges en forhøjet afgift svarende til det dobbelte af normalafgiften.

3.1.3. Den foreslåede forhøjede afgift vil blive pålagt af politiet eller kommunerne efter de gældende regler om håndhævelse, jf. ovenfor under pkt. 2.3.4.

Det vil imidlertid i sidste ende være op til domstolene at vurdere, om en konkret parkeringsafgift er pålagt med rette.

3.2. Særligt reserveret parkeringsplads, jf. § 92, stk. 3

Som anført ovenfor under pkt. 2.3.4 er der i retspraksis pålagt en parkeringsafgift for parkering med invalidebil på den parkeringsplads, som var tildelt til køretøjet, jf. færdselslovens § 92, stk. 3, men hvor parkering var sket uden placering af parkeringskort for personer med handicap synligt i bilens forrude.

Justitsministeriet finder imidlertid, at der i forhold til denne særlige type reserverede parkeringspladser ikke bør gælde et sådant krav om, at parkeringskortet for personer med handicap skal ligge synligt i bilen.

Justitsministeriet er opmærksom på, at navnlig ordensmæssige hensyn taler for, at der ikke bør kunne ske misbrug af parkeringskort for handicappede, eksempelvis således at personen lader gæster anvende kortet til lempelig adgang for parkering på almindeligt tilgængelige parkeringspladser i lokalområdet under besøg hos den handicappede.

På den anden side taler hensynet til den enkelte handicappedes mobilitet for, at parkeringskortet ikke nødvendigvis skal være i køretøjet, når det er hensat på den parkeringsplads, der er specifikt reserveret til køretøjet. Der er således ikke tale om en almindelig tilgængelig parkeringsplads, da ingen andre personer vil kunne anvende pladsen – heller ikke andre personer med parkeringskort for handicappede. Den handicappede kan heller ikke selv anvende pladsen med et andet køretøj end det/de, som pladsen er reserveret til.

Hertil kommer, at der efter Justitsministeriets opfattelse efter omstændighederne vil være grundlag for at inddrage en reservation meddelt efter færdselslovens § 92, stk. 3, hvis den pågældende handicappede misbruger sit parkeringskort i form af at låne det til andre.

Justitsministeriet vil på den baggrund tage skridt til en præcisering af de relevante administrative forskrifter, således at der ikke fremover skal være et krav, at personen med handicap skal placere sit parkeringskort i køretøjet, når køretøjet er hensat på en parkeringsplads, der er reserveret til køretøjet, jf. færdselslovens § 92, stk. 3. Dette vil ske ved en ændring af bekendtgørelsen om parkeringskort og en ændring af vejafmærkningsbekendtgørelsen.

Justitsministeriet vil samtidig i samarbejde med KL sikre, at kommunerne er opmærksomme på muligheden for at inddrage en reservation meddelt efter færdselslovens § 92, stk. 3, hvis den pågældende handicappede misbruger sit parkeringskort i form af at låne det til andre.

3.3. Institutions-parkeringskort

3.3.1. Justitsministeriet har i tilknytning til de ovennævnte tiltag vedrørende parkeringsforholdene for personer med handicap overvejet, om der bør indføres et såkaldt institutionskort, dvs. et kort, der skulle kunne anvendes mere generelt til transport af en institutions ældre, gangbesværede eller handicappede beboere.

Justitsministeriet finder imidlertid ikke grundlag for, at der indføres et sådant særligt parkeringskort for institutioner eller for virksomheder, der beskæftiger sig med transport af personer bosat på institutioner mv.

Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at de gældende regler om parkeringskort, der bygger på fælles EU-retlige regler, jf. ovenfor under pkt.

2.3.2, hvilket er med til at sikre, at parkeringskortet også er brugbart i andre lande i EU. Dette indebærer, at et parkeringskort udstedes til den handicappede person som et personligt kort.

Hertil kommer, at de særlige regler om parkeringskort i dag alene vedrører personer, der må anses for at være handicappede. Personer, der grundet helbredsforhold, aldersbetinget svækkelse eller andre forhold har særlige problemer med at kunne færdes i trafikken, herunder at parkere, men som ikke kan anses for at være handicappede, har efter de gældende regler ikke adgang til et parkeringskort for handicappede.

Justitsministeriet finder ikke, at gruppen af personer, der som handicappede med parkeringskort har en særlig lempelig adgang til parkering, bør udvides til også at omfatte andre persongrupper.

Justitsministeriet har i den forbindelse lagt vægt på, at en sådan udvidelse af personkredsen ville kunne medføre en risiko for, at respekten for handicapparkering ville svækkes yderligere, ligesom det ville kunne betyde et yderligere pres på de eksisterende parkeringsmuligheder, hvis der skal etableres flere særligt reserverede parkeringspladser til en større gruppe personer end i dag.

3.3.2. Justitsministeriet bemærker i øvrigt, at et institutionskort efter omstændighederne vil kunne give anledning til misbrug, idet kortet ikke vil være personligt og ikke vil være knyttet til befordring af en eller flere specifikke personer.

Det vil i forhold til håndhævelse af parkeringsreglerne således være meget vanskeligt for den enkelte parkeringskontrollant at vurdere, om eksempelvis en bus rent faktisk måtte være i færd med at transportere en person, der berettiger bussen til brugen af et institutionsparkeringskort. Det må i øvrigt anses for vanskeligt at afgrænse den persongruppe, der i givet fald ville skulle være berettiget til at gøre brug af transport og parkering med brug af et institutionskort.

3.3.3. Justitsministeriet bemærker endelig, at de fordele, der med et institutionsparkeringskort ville kunne opnås for den persongruppe, der – uanset at de kan have særlige behov for fleksibel parkering – ikke kan ses for at være handicappede, i mange tilfælde kan tilgodeses gennem de eksisterende regler.

Kommunerne kan således efter de gældende regler som led i deres generelle bygnings- og vejkonstruktioner tage de fornødne hensyn til behovet for særligt lette adgangsveje, ligesom vejbestyrelsen og vejmyndigheden i færdselslovens § 92, stk. 1, nr. 1, har mulighed for at træffe bestemmelse om lokale foranstaltninger om parkering.

Justitsministeriet vil i samarbejde med KL sikre, at der i kommunerne er den fornødne information om de eksisterende muligheder for at opnå et personligt parkeringskort for handicappede – også til personer, der ikke selv kan køre bil.

Desuden vil ministeriet – i samarbejde med KL – informere kommunerne om mulighederne i de gældende regler i færdselsloven, herunder bestemmelsen i § 92, stk. 1, for bl.a. at etablere særlige parkeringsforhold ved plejehjem, hospitaler, kulturcentre mv., således at den befolkningsgruppe, der, uanset at de ikke er handicappede, kan have behov for fordelagtige parkeringsforhold ved sådanne særlige bygninger, kan tilgodeses i fornøden grad.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

En eventuel forøgelse af afgiftsprovenuet som følge af forhøjelsen af afgiften forventes at aftage i takt med, at den præventive virkning af forhøjelsen indtræder.

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder, organisationer mv.

Lovforslaget har været sendt i høring hos:

3F's Transportgruppe, Advokatrådet, Arbejdsgiverforeningen for Kollektiv Trafik, Arbejdsgiverforeningen for Transport og Logistik (ATL), BAT (Bornholm), Beredskabsstyrelsen, Camping Branchen, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, Chaufførernes Fagforening, Cityparkerings-service, Danmarks Knallert Union, Danmarks Motor Union, Danmarks Tekniske Universitet, Institut for Transport (DTU Transport), Danmarks TransportForskning, Dansk Byggeri, Dansk Camping Union, Dansk Cyklist Forbund, Dansk Erhverv, Dansk Industri (DI), Dansk Kørelærer-Union, Dansk Køreskole Forening, Dansk Metal, Dansk Sidevogns Klub, Dansk Taxi Råd, Dansk Transport & Logistik (DTL), Danske Advokater, Danske Biludlejere, Danske Busvognmænd, Danske Handicaporganisationer, Danske Kørelæreres Landsforbund, Danske Motorcyklister Råd (DMC), Danske Private Parkeringsselskabers Brancheforening, Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Ældreråd, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Fagligt Fælles Forbund (3F), Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, Forenede Danske Motorejere (FDM), Foreningen af offentlige anklagere, Foreningen for Trafikofre, Forsikring og Pension, Frie Danske Lastbilvognmænd (FDL), Fyntrafik, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, International Transport Danmark (ITD), Kommunernes Landsforening (KL), Københavns Brandvæsen, Køreprøvesagkyndiges Landsforening, Landbrug og Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen Landsbyerne i Danmark, Midttrafik, Movia, Nordjyllands Trafikselskab, Parkering Danmark ApS, ParkZone A/S, Politiforbundet i Danmark, samtlige byretter, Vestre Landsret, Østre Landsret, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Sikker Trafik, Scan-park, Sydtrafik, Trafikforskningsgruppen ved Aalborg Universitet, Trafikselskaberne i Danmark, Turistvognmændenes Arbejdsgiverforening, Ældre Sagen

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regio-	En eventuel forøgelse af afgiftsprovenuets som følge af forhøjel-	Ingen.

ner	sen af afgiften forventes at aftage i takt med, at den præventive virkning af forhøjelsen indtræder.	
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen af betydning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen af betydning.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der foreslås en fordobling af parkeringsafgiften i to konkrete tilfælde af ulovlig parkering. Det drejer sig om ulovlig parkering på en parkeringsplads, der efter reglerne i færdselslovens § 92, stk. 1, nr. 1, og § 92, stk. 3, (der ikke foreslås ændret) er reserveret til brug for personer med handicap, samt om parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom, jf. færdselslovens § 29, stk. 3, nr. 2 (der ikke foreslås ændret).

Det følger således af færdselslovens § 121, stk. 4 og stk. 8, at der kan pålægges en parkeringsafgift for overtrædelse af de nævnte parkeringsregler. Den nuværende afgift er på 510 kr., jf. færdselslovens § 121, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse om forhøjet afgift angår tilfælde af ulovlig parkering, hvor vedkommende klart og som udgangspunkt bevidst må anses for at have tilsidesat hensynet til enten den gruppe af personer, der måtte have behov for at kunne benytte en parkeringsplads, der er reserveret til personer med handicap, eller den gruppe af personer, der måtte have behov for at anvende ind- og udkørslen til en ejendom.

Den foreslåede forhøjede afgift vil blive pålagt af politiet eller kommunerne efter de gældende regler om håndhævelse af sager om ulovlig parkering, jf. herved bl.a. færdselslovens § 122 a, stk. 4 (der ikke foreslås ændret). Det vil imidlertid i sidste ende være op til domstolene at vurdere, om en konkret parkeringsafgift er pålagt med rette.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 2014.

Forhøjelse af afgiften vil således først finde anvendelse i tilfælde, hvor overtrædelsen af parkeringsreglerne sker 1. april 2014 eller senere.